

РЕШЕНИЕ

№ 5187

гр. С., 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20221110149526 по описа за 2022 година

Ищецът „Т. С.” ЕАД, с ЕИК, моли да се осъдят ответниците Д. Г. Ш., д., и В. Г. Ш., да заплатят следните суми, представляващи по 1/2 от задълженията за процесния топлоснабден имот: 913.40 лв. стойност на доставена топлинна енергия за периода от 1.05.2018 г. до 30.04.2020 г., 202.03 лв. мораторна лихва за забава върху посочената главница за периода от 14.09.2019 г. до 22.08.2022 г., както и 12.37 лв. стойност на извършена услуга за дялово разпределение от 1.8.2019г. до 30.04.2020 г. и 3.19 лв. лихва за забава върху нея за периода от 30.9.2019 г. до 22.08.2022 г. и ведно със законната лихва върху главниците от датата на депозиране на исковата молба до окончателното им изплащане. Поддържа се, че ответниците са клиенти на топлинна енергия като собственици по наследство от С. Ш., доставяна в апартамент № 90 в гр. С., Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя и регламентират отношенията във връзка с доставяне, разпределение, изчисляване, заплащане на топлинната енергия, които общи условия са надлежно публикувани и са влезли в сила за потребителя, без да е нужно изричното им приемане. Ищецът твърди, че за процесния период доставил в имота топлинна енергия, която не е заплатена. Твърди, че е налице и забава за заплащане на задълженията, която настъпва 45 дни след изтичане на периода, за който се отнасят. Твърди, че е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „Б.” ООД, като топлинна енергия за имота е начислявана по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния сезон са изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Поддържа се, че за имота са издадени такива изравнителни сметки. Ищецът претендира плащане на вземанията в горепосочените

размери. Претендира разноси.

В срока по чл.131 от ГПК ответниците са депозирали писмени отговори, в които оспорват исковете. Оспорват доставката на ТЕ в претендираните количества и стойност. Твърдят, че имотът не се ползва и е дължима топлоенергия само за сградната инсталация. Молят за отхвърляне на исковете. В отговорите са направени искания за «приспадане» на надплатени и завишени суми за топлинна енергия, включително по бъдещи фактури. Доколкото тези претенции не са редовно заявени с посочване на конкретно вземане, индивидуализирано по основание, период и размер, не следва да се приемат за разглеждане. Ответниците не твърдят плащане, така че възраженията им за надвишена стойност на фактурираната топлинна енергия касаят спора по същество и размера на претендираните вземания, който подлежи на доказване от ищеца.

Третото лице-помагач на страната на ищеца «Б.» ООД не изразява становище по исковете. Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Правото на ищеца да получи цената на доставената топлинна енергия произтича от установяване на: възникнало облигационно правоотношение между страните с предмет продажба на топлинна енергия, доставка на топлинна енергия в твърдените количества за процесния период и стойността ѝ.

Съгласно чл. 153 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие /чл. 150, ал. 1 и ал. 2 ЗЕ/. Съобразно нормативната уредба, възникването на облигационното отношение по продажба на ТЕ, съответно и качеството клиент на топлинна енергия, е обусловено от придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване върху топлоснабден имот, явяващ се част от сграда - етажна собственост. Правоотношението възниква и съществува без да са необходими изрични насрещни волеизявления на страните, то възниква с придобиването на правото на собственост/ползване и топлоснабдяването на имота и се прекратява със загубването на същите. Достатъчно е взето решение на Общото събрание на етажните собственици за присъединяване към топлопреносната мрежа, за да бъде всеки етажнен собственик потребител на постъпилата в сградата топлинна енергия. В тази насока са и разясненията, дадени в т. 1 от ТР № 2/17.5.2018 г. г. по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС.

От приетия по делото нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден имот, от 16.3.1985 г., се установява, че С. К. Ш. е призната за собственик на апартамент № 90 в гр. С., /нов адрес ... Според удостоверение за наследници на С. Ш., тя е починала на 17.02.2018 г. и е наследена от децата си Д. Ш. и В. Ш., които по наследяване са придобили по 1/2 част от имота. Съгласно разпоредбата на чл. 48 ЗН, наследството се придобива с приемането му, а приемането произвежда действие с откриване на наследството. Съобразно чл. 60, ал.1, от този момент законните наследници

носят отговорност за задълженията, с които е обременено наследството. Нормата на чл. 48 ЗН съставлява законова презумпция, по силата на която законните наследници носят отговорността по чл. 60 ЗН от откриването на наследството по смисъла на чл. 1 ЗН до доказване приемането на наследството по опис или отказ от наследството. В случая ответниците не твърдят и не доказват да са направили отказ, поради което следва да се приеме, че след смъртта на наследодателя са придобили съответна част от правото на собственост върху процесното жилище. Ето защо като съсобственици, ответниците са клиенти на топлинна енергия и между тях и ищеца е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ, приложими съгласно чл. 150, ал. 1 и ал. 2 ЗЕ в отношенията между страните, съответно са задължени за заплащане стойността на доставената ТЕ съобразно установения по делото дял от 1/2 за всеки.

За установяване доставянето на топлинна енергия са приети изравнителни сметки, формуляри за отчет и заключение на съдебно-техническа експертиза. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че за процесния период в сградата, в която се намира имотът на ответниците, е доставяна и начислена топлоенергия, като при отчитането и разпределението ѝ са спазени разпоредбите на ЗЕ и Наредбите за топлоснабдяването. В сградата е въведена система за дялово разпределение на топлинна енергия. В имота има монтирани пет отоплителни тела с пет топлоразпределителя. Ползва се топла вода и има водомер за топла вода. През процесния период не е осигурен достъп /в която насока са и представените протоколи за отчет, в които процесният апартамент е посочен като имот с неосигурен достъп/ и е изчислен служебен разход на ТЕ на максимална мощност. За първия отчетен период не е начислена ТЕ за подгряване на топла вода. За имота е начислена ТЕ отдадена от сградната инсталация, която е разпределена между всички потребители пропорционално на отопляемия им обем по проект, съгласно ЗЕ и Наредбата. Според заключението, стойността на доставената в имота ТЕ възлиза на 1826.83 лв. Предвид липсата на доказателства за плащане, исковете за тази главница следва да се уважат в цялост – за по 913.40 лв. срещу ответник.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ, разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл. 139 – чл. 148) и Наредба № от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /№ г., отменена, и № г./. По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС. Клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец. Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца, клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиентите търговец, като стойността се формира по посочения начин. Редът и начина на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово

разпределение и се обявява по подходящ начин на клиентите. В случая измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдените имоти в сградата в режим на етажна собственост е възложено от етажните собственици на Б. с договор, сключен на 29.07.2002 г. от упълномощен представител на етажните собственици. Третото лице – помагач е осъществило услугата дялово разпределение за топлоснабдения имот за исковия период и ответниците дължат цената ѝ, която съгласно представеното по делото извлечение по абонатен номер възлиза на 24.75 лв. за периода 1.8.2019г. - 30.04.2020 г., от които всеки ответник дължи по 12.37 лв.

Относно исковете по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Основателността на претенцията за мораторна лихва предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Съгласно чл. 33, ал.1 и ал.2 от приложимите за процесния период Общи условия, публикувани през 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а лихва за забава се начислява върху сумата по общата фактура след изтичане на 45-дневен срок от периода, за който се отнася. Т.е. клиентите не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваните месечни суми, а само върху сумата по общата фактура за съответния отчетен период. Доколкото този срок не би могъл да тече преди изготвяне на изравнителните сметки и издаването на фактурата, следва да се приеме, че 45-дневният срок започва да тече от издаването на общата фактура за съответния период.

Предвид установения в общите условия срок, задължението за заплащане на стойността на потребената топлинна енергия възниква като срочно и изпадането в забава не е обусловено от изплащането на покана.

В този смисъл и доколкото ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане, акцесорната претенция се явява установена по своето основание. Относно размерът ѝ, съдът го определи по реда на чл. 161 ГПК за периода от 14.09.2019 г. до 22.08.2022 г., на 404.06 лв., от които искът следва да се уважи по 202.03 лв. срещу ответник.

Върху главниците следва да се присъди законната лихва от датата на подаване на исквата молба до изплащането им.

По отношение на цената на извършената услуга дялово разпределение, доколкото в общите условия не е предвиден срок за плащането ѝ, за поставяне на длъжника в забава е необходима покана, каквато не се установи ищецът да е отправил до ответника. С оглед липсата на забава, претенцията за лихва върху таксата ДР е неоснователна.

Относно разноските:

При този изход на делото, съгласно чл. 78, ал.1 ГПК, претенцията на ищеца за присъждане на разноски е основателна съразмерно с уважената част на исковете, като от направените разноски за държавна такса 100 лв., депозит вещо лице 380 лв. и юрисконсултско възнаграждение 100 лв., дължими са 578.36 лв. - по 289.18 лв. от ответник.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Г. Ш., ЕГН *****, гр. С.,, ап.92, д., да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК, седалище и адрес на управление гр. С.,, на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: 913.40 лв. стойност на доставена топлинна енергия за периода от 1.05.2018 г. до 30.04.2020 г., 202.03 лв. лихва за забава върху нея за периода от 14.09.2019 г. до 22.08.2022 г., 12.37 лв. стойност на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.8.2019г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху главниците от датата на депозиране на исковата молба – 12.09.2022 г., до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на 3.19 лв. лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.9.2019 г. до 22.08.2022 г.

ОСЪЖДА В. Г. Ш., ЕГН *****, гр. С.,, ап.90, да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК, седалище и адрес на управление гр. С.,, на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: 913.40 лв. стойност на доставена топлинна енергия за периода от 1.05.2018 г. до 30.04.2020 г., 202.03 лв. лихва за забава върху нея за периода от 14.09.2019 г. до 22.08.2022 г., 12.37 лв. стойност на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.8.2019г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху главниците от датата на депозиране на исковата молба – 12.09.2022 г., до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на 3.19 лв. лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.9.2019 г. до 22.08.2022 г.

ОСЪЖДА Д. Г. Ш., ЕГН *****, гр. С.,, ап.92, д., да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК, седалище и адрес на управление гр. С.,, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от 289.18 лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА В. Г. Ш., ЕГН *****, гр. С.,, ап.90, да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК, седалище и адрес на управление гр. С.,, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от 289.18 лв. разноси по делото.

Делото е разгледано с участието на трето лице-помагач на страната на ищеца - „Б.” ООД.

Решението подлежи на обжалване пред СГС с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____